

KLAGANDE

Flashback Media Group AB, 556561-1174

MOTPART

Spelinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT

Spelinspektionens beslut den 17 december 2025, dnr 25SI2175

SAKEN

Föreläggande att upphöra med viss marknadsföring

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Genom det nu överklagade beslutet förelades Flashback Media Group AB (nedan Flashback/bolaget) vid vite om 130 000 kr att senast 15 dagar efter att ha mottagit beslutet upphöra med marknadsföring via banners på sin webbplats flashback.org för två specifika webbplatser. Som skäl för detta angavs i korthet att de marknadsförda webbplatserna tillhandahåller spel utan nödvändig licens, och att bolaget således i yrkesmässig verksamhet och i förvärvssyfte främjar deltagande i sådant spel.

Flashback yrkar i första hand att beslutet upphävs och i andra hand att det ändras så att föreläggandet preciseras till åtgärder som är möjliga att vidta och kontrollera för en enskild publicist som använder sig av programmatisk annonsering och/eller att vitesbeloppet sätts ned väsentligt och tidsfristen förlängs. Bolaget anser i korthet att det inte främjar olovligt spel och anför att

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

det inte har uppsåt och saknar kontroll över den programmatiska annonseringen. Det menar att det har vidtagit alla rimliga och enligt branschstandard tänkbara åtgärder för att förhindra marknadsföring av olicensierade spelbolag. Det anser att Spelinspektionens tolkning är oproportionerlig och i praktiken omöjliggör programmatisk annonsering för alla svenska medieaktörer.

Spelinspektionen bestrider ändring av det överklagade beslutet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Spellagen (2018:1138) tillämpas, med vissa undantag, på spel som tillhandahålls i Sverige (1 kap. 2 § spellagen). Onlinespel som inte riktas till den svenska marknaden ska inte anses tillhandahållna i Sverige (1 kap. 2 § spellagen).

För att tillhandahålla spel krävs, om inte annat reglerats, licens (3 kap. 3 § spellagen). Det är inte tillåtet att i yrkesmässig verksamhet eller annars i förvärvssyfte främja deltagande i otillåtet spel eller spel som tillhandahålls utan nödvändig licens enligt spellagen (3 kap. 7 § spellagen).

De faktiska omständigheterna i målet är i allt relevant ostridiga. Flashback driver webbplatsen flashback.org. På denna förekommer både direktbokade annonser, vilka kan förhandsgranskas, och så kallad programmatisk annonsering. Det sistnämnda är en automatiserad metod för att köpa och sälja digitala annonser i realtid genom ett auktionsbaserat system. Bolaget vet då inte på förhand vilka annonser som kommer att visas på webbplatsen, eftersom det är tekniskt omöjligt att förhandsgranska dem. Bolaget arbetar aktivt för att förhindra marknadsföring av olicensierade spelverksamheter, och har bl.a. implementerat blockeringsrutiner och har löpande dialoger med sina samarbetspartners. Det har dock förekommit sådana reklambanners som

Spelinspektionen noterat, och så kan också, utifrån systemets begränsningar, komma att ske igen.

Det framgår av praxis (se bl.a. Regeringsrättens dom den 30 november 2010 i mål nr 3582-07 och NJA 1961 s.715, den nuvarande bestämmelsen överensstämmer i sak med en bestämmelse i den tidigare lotterilagen) att främjande kan ske genom annonsering, och har uttalats att annonsering av utpräglad kommersiell natur inte omfattas av skyddet i tryckfrihets-förordningen. Det har även i förarbetena till den nya spellagen framhållits att främjande kan ske genom annonsering eller annan marknadsföring av spel (se prop. 2017/18:220 s. 221, jfr prop. 2021/2022:242 s. 46). Förvaltningsrätten konstaterar att de så kallade reklambanners det här är fråga om är ren annonsering, och att spellagens bestämmelser således kan tillämpas.

Förvaltningsrätten finner inte skäl att ifrågasätta vad bolaget anfört om svårigheterna att vid programmatisk annonsering helt förhindra vissa typer av annonser eller att det finns tekniska begränsningar hos tredjepartsleverantörer, och inte heller vad det anfört om de åtgärder det vidtagit och vidtar för att förhindra otillåten annonsering. Det finns inte heller skäl att ifrågasätta vad som anförts om att det finns aktörer som agerar i syfte att kringgå de begränsningar som finns för att marknadsföra olovlig spelverksamhet. Det framgår i stället med tydlighet av vad som anförts att programmatisk annonsering är behäftat med svårigheter att kontrollera vilka annonser som faktiskt visas. Faktum kvarstår dock att det – även om marknaden är stor – är valfritt för ett bolag att använda sig av detta sätt att sälja annonsplatser, och det är enligt rättens mening inte något som kan frånta det dess ansvar för vilka annonser som publiceras på dess webbplats. Så som Spelinspektionen anfört är det en medveten risk att anlita en leverantör för denna typ av annonsförsäljning när man är medveten om de svårigheter som finns med att blockera otillåten annonsering. Det är således inte fråga om att ålägga publicister ett strikt ansvar för innehåll de inte kan kontrollera. Vad Flashback anfört om att en sådan

tolkning skulle medföra orimliga konsekvenser för hela den digitala mediebranschen, eller få konsekvenser för demokratin som en följd av minskade annonsintäkter, medför inget annat. Det saknas enligt rättsens mening lagstöd för bolagets uppfattning att det i fråga om programmatisk annonsering bör anses tillräckligt att, i enlighet med vad som uppges vara branschstandard, vidta adekvata åtgärder inom ramen för vad som är tekniskt möjligt.

Förvaltningsrätten ifrågasätter inte vad Flashback anført om att problematiken som kan uppstå vid användning av programmatisk annonsering inte är unik för bolaget. Vad bolaget anført om att samma typ av annonser förekommer på andra webbplatser, mot vilka motsvarande åtgärder inte riktats, innebär dock inte i sig att beslutet strider mot likabehandlingsprincipen. En tillsynsmyndighet kan inte förväntas ingripa samtidigt mot alla aktörer som begår liknande överträdelser. Förvaltningsrätten har därför inte ansett det nödvändigt att förelägga Spelinspektionen att besvara vissa frågor kring tillsynen mot andra medieaktörer så som Flashback ansett bör göras. Det kan dock, utifrån bolagets invändningar, noteras att Spelinspektionen ingripit även mot ett annat bolag under liknande omständigheter som i detta fall (jfr förvaltningsrättens dom dagens datum i mål 9353-25).

Av utredningen i målet framgår – och även detta är till synes ostridigt – att de två marknadsförda webbplatserna drivs av ett bolag som saknar svensk spellicens, liksom att de likväl riktat spel till den svenska marknaden och att spelet således tillhandahålls i Sverige. Det är således inte tillåtet att främja detta spel, vilket förvaltningsrätten anser att annonsering som den aktuella gör. Även om Flashback inte har några avtal direkt med de aktuella olicensierade spelbolagen, och även om bolaget vidtagit åtgärder för att begränsa annonseringen, anser rätten att den annonsering som likväl sker utgör ett främjande, liksom att det sker i yrkesmässig verksamhet och i förvärvssyfte.

Spelinspektionen får meddela de förelägganden och beslut som behövs för att spellagen ska följas, och förena sådana med vite (18 kap. 23–24 §§ spellagen). Förvaltningsrätten anser att det framgår att det – eftersom det trots att bolaget framhållit att det samarbetat med Spelinspektionen faktiskt inte har upphört med den otillåtna annonseringen – här behövts ett föreläggande för att förhindra fortsatt otillåten annonsering liksom att det funnits skäl att förena det med ett vite.

Förvaltningsrätten anser att vitesföreläggandet är tydligt i fråga om vad som krävs av bolaget. Trots sina invändningar kan bolaget, i enlighet med vad som angetts ovan, inte antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa det (jfr 2 § andra stycket lagen [1985:206] om viten). Det saknas också skäl att i stället förelägga det att agera på andra sätt för att begränsa den olovliga annonseringen, eftersom den enligt lag är otillåten i sin helhet.

Vitesbeloppet ska fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om bolagets ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå det att följa föreläggandet (3 § viteslagen). Förvaltningsrätten anser att vitesbeloppet utifrån vad som framkommit i målet, även med beaktande av vad bolaget anfört, är skäligt, liksom att beslutet i sin helhet trots bolagets invändningar inte kan anses mer långtgående än vad som behövs. Det kan antas leda till det avsedda resultatet och står enligt rättens mening i rimligt förhållande till olägenheterna som kan uppstå för bolaget (jfr 5 § förvaltningslagen). Vad bolaget anfört – bl.a. om att man i praktiken inte längre har möjlighet att använda programmatisk annonsering – medför inte något annat. Överklagandet ska således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (FR-03).

[REDACTED]

[REDACTED]

I avgörandet har även nämndemännen [REDACTED]

[REDACTED] deltagit. Föredragande jurist har varit [REDACTED]

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.